

МИЛЯ МОЯ

*Ухае на турско кафе!
Гадателко,
обърни чашата ми
и разгадай фигурите...
"Мила моя, изпиха твоя пау!"...
Самата истина! Виждам лицето си –
има знамена, песни и парад,
портрети на икони с пришити крила...
Побъркани са тези птици,
които кълват от ръката ми
с клюнове стоманени.
И цветята, стегнати в китка,
увехнали –
предвещават любовен край...
Въпросителна: човек – смисъл,
смисъл – човек?
Смесени са кръговете и квадратите,
няма пътища, обезумели
от слънчева жар...
Бедност, щедрост... Луна...
Морски фар, отразен над водата,
с око на циклоп...
Змей в петолъчка –
опустошаващ по пътя си всичко
със скоростта на циклон!*

.